

134

infringir v. tr. Violar (~~infringir~~)
pacte, una llei, una regla)

infuctifer-a adj. Que
no produeix fruit

infuctuós-osa adj. ~~Que~~
~~no produeix l'efecte~~
~~que hom s'esperava~~ ~~infuctuós~~
Que no produeix l'efecte esperat,
inesperat (dit d'un treball,
d'un esforç, etc)

Sense fruit, que

infuctuosament adv. D'una
manera infuctuosa, sense
fruit